

Denevér

A színpadon középen egy nagyméretű kivetítő látható. Ez hol tévé, hol Skype-képernyő, hol óvodai vagy más háttérrel látunk rajta, időnként plakátokat. Elöl pad, jobbra ajtó.

Szereplők:

Anya

Óvónő

Pszichológusnő

Hang

Apa

Rendőr

Az Apát és a Rendőrt ugyanaz a színész alakítja.

Az Anyát, az Óvónőt és a Pszichológusnőt ugyanaz a színésznő alakítja, a Hang is az ő hangja.

1. JELENET

Anya jobbról belép az ajtón, valakivel éppen beszél telefonon. Háttérben, középen a kivetítőn egy tornaterem látszik, a gyerekek sorakoznak odabent. Sípszó hallatszik, elül a gyerekzsivaj.

ANYA Szia. Nem, már bement a tornára. Kell majd egy új tornacipő, mert panaszkodik, hogy nyomja a lábát. Majd veszek, jó? Te, képzeld, elvesztett a Denevér Dani. Tudod, az a kis fekete gumi izé. Teljesen ki van borulva.

...

Nem lesz, még tegnap tűnt el. Délután.

...

Alvásnál még megvolt, azt mondja.

...

De, tuti, hogy valaki hazavitte.

...

Hogyhogy ki akarná? Bárki. Ahogy neki megtetszett, másnak is megtetszhet. Emlékezz csak vissza, hogy ő is azonnal lecsapott rá a boltban. Rögtön ezt vette le a polcról.

...

Jó, most ne azzal a tíz euróval gyere, mondom, hogy totál ki van akadva.

...

Ha az én gyerekem hazahozna valami idegen játékot, mint ahogy már volt is ilyen, emlékszel, egyszer hazahozott egy ilyen kis izé... na... (*mutogat a homloka fölött*) egyszerarvút, és akkor rögtön szóltunk.

...

Unikornis, oké, most mit játszod már megint az eszed, tudod, hogy miről beszélek!

...

Szóval elveszett. Kéne szerezni egy másikat.

...

Nem mondtam, hogy menj el a genovai akváriumba.

...

Nem csinálok nagy ügyet.

...

Most is tárgyalásod van? Na jó, akkor majd beszélünk. Ne felejts el holnap érte menni. Ja, és pénteken gyümölcsnap van.

...

Szia.

Leteszi. Magában.

Érzéketlen fasz.

Újra hív valakit.

Szia. Nem rosszkor?

...

Akkor csak röviden mondom. Te, ez egy akkora barom, de tényleg, ez egy érzéketlen fasz.

...

Képzeld, elveszett a Denevér Dani az oviban, erre azzal jön nekem, hogy... Egy olyan kis gumidenevér, fekete.

...

Nem, együtt vettük neki, amikor Olaszországban nyaraltunk.

...

Dehogynem, júliusban. Akkor veszünk annyira össze, hogy kivágta az ablakon a GPS-t. Tudod, meséltem, hogy...

...

Igen.

...

Nem az ő ötlete volt, a Lalika akarta megvenni. Megtetszett neki.

...

Dehogy gusztustalan, tök aranyos, egy ilyen kis fekete denevér.

...

Ne hülyéskedj már! Dehogy szívnak, az csak a latin-amerikai fajok-

ra igaz. Figyelj már, bakker, egy *gumidenevérről* beszélünk, hallod? Különbén egyszer hozzám is berepült egy, még a régi lakásba. Egy igazi. Emlékszel, tudod, oda a tetőtérbe. Repkedett ott fent, ide-oda csapódott, aztán valahogy... elbújt. Volt a polc tetején pár köcsög, és az egyikbe bemászott.

Elhallgat, töpreng néhány másodpercig.

Te, észrevetted, hogy valamiért már nem lehet azt mondani, hogy belemászott egy *köcsögbe*? Ez azért durva, nem? Szóval belebújt egy... egy... kancsóba. Nem! Egy köcsögbe. Köcsög volt, mert nem volt neki ilyen kiöntője, a kancsónak meg van. Vagy fordítva? Szóval, benyúltam a köcsögbe... Nem, benyúltam a *kancsóba*, és akkor ott volt benn, a sötétben, és ahogy megfogtam, ahogy hozzáértem, éreztem a tenyeremen, ahogy ver a kis szíve... Úgy meg volt ijedve szegény!

...

Dehogy nyírtam, te normális vagy?! Betekertem egy sálba, aztán szabadon engedtem.

...

De nem is azt akartam mondani, hanem hogy a Dani...

...

Hát a Denevér Dani!

...

Igen, hogy elveszett az oviban, és erre azt mondja nekem ez a hülye, ez az érzéketlen barom, hogy nem baj, legalább megtanulja a gyerek, hogy ne vigyen be magával minden szart. Ennyit volt képes mondani.

...

Hát most normális, mondd meg? Ott bőg a gyereked, érted, zokog, hogy elvitték a cuccát, a kis denevérjét, mire te még ráteszel egy lapáttal, hogy nem baj, fiam, legalább most megtanulod, hogy nem viszed be az oviba...

...

Magántanítványod?

...

Még tanítasz otthon?

...

Jó, persze, dehogy. Akkor kettő után megcsörgetlek. Puszi.

Magában.

Vérszívó! Még ilyen hülyeséget! Hogy mi van az emberek fejében, de komolyan.

Megint hív valakit.

Szia, Anyu. Eltűnt a Dani.

...

Hogyhogy milyen Dani? A Denevér Dani.

...

Nem, az óvodában. Valaki hazavitte.

...

Plakátot?

...

Wanted? Te most hülyéskedsz?

...

Nincs fényképem róla, hogy lenne!

...

De én nem tudok denevért rajzolni!

...

Nem, stilizáltat se. Figyelj, anyu, nem rajzolnád *te* meg? Amikor Zoli szombaton hozza haza Lalikát, akkor beugrik érte kocsival. Vigyen valamit?

...

Á! (*Legyint.*) Azt ő nem fogja tudni. Kizárt dolog, hogy felismerjen egy zellert.

...

Most komolyan mondd? Küldjek neki a telefonra egy képet, hogy nézd, ilyen egy zeller? Volt, hogy az Auchanból hívott, hogy magyarázzam már el, milyen az a padlizsán.

...

Jó, ha gondolod, megmondom neki.

...

Anyu, neked fogalmad nincs, hogy ez mennyire hülye.

...

Jó, oké, lehet, hogy a paragrafusokhoz ért, de a hétköznapi dolgokhoz nem. Szerinted én hülyébb vagyok? Én nem tudok megtanulni ötven oldalnyi szöveget?

...

De. Szeretem a zellersalátát.

...

Jó. Jó.

...

Szia.

Leteszi. Ismét tárcsáz.

Szia, na hogy ment a tárgyalás?

...

Dehogynem, nagyon is érdekel!

...

Az kicsoda?

...

Ja, vele! Tudom. Persze.
...
Jó, akkor majd hívlak később.

Idegesen kimegy.

2. JELENET

Apa jön be. Cseng a telefonja. Felveszi.

APA El.
...
Nem vagyok, csak nem látom ezt akkora tragédiának.
...
Most ezt hagyjuk, jó?
...
Meggkérdzem, persze. De úgyis fogják mondani, ha megvan.
...
Milyen gyümölcsöt? Alma nem jó?
...
Zellert? Anyádnak? Az... hogy néz ki?
...
Nem akadékoskodom, tényleg nem tudom. Fogalmam sincs.
...
Plakátot? Nem túlzás ez? És mivel tűzzem ki?
...
Nem tudom, van-e celluxom. Honnan lenne celluxom?
...
Nem kérek az óvónőtől, tedd ki te!
...
Azon az egy napon már igazán nem múlik.
...
Hát, szerintem olyan négy körül. Most le kell tennem, mert mindjárt beérek Lalikáért.
...
Nem felejttem el.

Bekopog egy ajtón. Óvónő kinéz.

ÓVÓNŐ Na, a Lalikáért is itt vannak. Megjött az édes, aranyos apu a Lalikáért. Lalikaaaa! Apa, a Lalika ma nem aludt.
APA Nem baj, majd korábban lefekszik.
ÓVÓNŐ Szórakoztatta a többieket. Egész alvás alatt.
APA Nem lett meg a denevér?

ÓVÓNŐ Nem, nem került elő. De odaadtuk neki a Robi kutyát, régen azzal aludt.
Lóg a füle, szólni kellene anyukának, hogy varrja meg.

Átnyújtja.

APA Ez nem lóg, ez leszakadt.

ÓVÓNŐ A Lalika tépte le, mert lógott. Nagyon agresszív mostanában, ma is a sarokba kellett állítani.

APA Emiatt? Majd megbeszélem vele.

ÓVÓNŐ Füllet kergette a Szandikát. Körben, a teremben.

APA Milyen füllet?

ÓVÓNŐ Ezzel. A Robi kutya fülével.

A denevért anyuka vette a Lalikának?

APA Nem, ő választotta magának.

ÓVÓNŐ Ő választotta?!

APA Igen. Megtetszett neki.

ÓVÓNŐ De ez egy vérszívó. A denevérek vért szívnak.

APA Ez nem. A feleségem azt mondja, csak a latin-amerikai fajták szívnek vért. Az itteni fajok rovarokat esznek, meg növényeket.

ÓVÓNŐ Hát... Anyuka biztos tudja. Én azért nem vennék denevért a gyerekeknek.

APA De ez egy gumidenevér.

ÓVÓNŐ Gumidenevért se.

Elnyújtva bekiabál.

Lalikaaaa, jössz már, ugye? Apucira rámelegszik a kabát. Rakd el a legót, Lalikám, ne oda, a dobozába, szépen. Nem dobáljuk, beleteszünk a dobozába.

Apához.

Pénteken gyümölcsnap van. Anyukának is szoltam már, de tudom, hogy nagyon elfoglalt.

APA Én hozom holnap a Lalikát.

ÓVÓNŐ Anya biztos nem ér rá.

APA Nem.

ÓVÓNŐ Akkor inkább elteszem a Robi kutya fülét. Csak elveszne.

APA Á, hazaviszem.

ÓVÓNŐ Ráér. Lalika, gyere már! Ott is van még, az asztal mellett. Ott, a szőnyegen. A Bendike nem mászik fel a kosárra, ugye? Mondom, a Bendike nem mászik fel a kosárra!

APA Kitennének esetleg egy plakátot.

ÓVÓNŐ Plakátot?

APA A faliújságra. Hogy elveszett a Denevér Dani.

ÓVÓNŐ Én nem vennék denevért a gyerekeknek.

APA Csak nem a Magdi néni rakta el?
ÓVÓNŐ Én?! Hozzá se érnék. Bottal se piszkálnám.
APA Csak vicceltem. Szerintem is elég gusztustalan volt.
ÓVÓNŐ És hova akarja apa azt a... plakátot kitenni?
APA Ide, a faliújságra.
ÓVÓNŐ Ezt azért még meg kell beszélnem a vezetőséggel.
APA A4-es rajzlap.
ÓVÓNŐ Hogy ki lehet-e tenni egy rajzlapot. A4-est.
APA Persze.
ÓVÓNŐ Mert akkor mindenki elkezd majd kitenni, hogy neki mije veszett el. Tele lesz a faliújság.
APA Hát, szerintem is túlzás, de a feleségem ragaszkodik hozzá. Lalika, jössz már, kicsim?
ÓVÓNŐ Én nem szólok bele. De...
APA Alma jó lesz?
ÓVÓNŐ Mindennek örülünk, amit megesznek. Kell a vitamin. Mondjuk az a múltkori alma, az elég savanyú volt.
APA Azt nem mi hoztuk. Mi most vagyunk gyümölcsnaposok.
ÓVÓNŐ Még előkerülhet. Lehet, hogy itt van valamelyik kosárban.
APA Lehet.
ÓVÓNŐ A plakátot azért meg kell kérdeznem. Ez nem így megy. De majd mondom apának, hogy mi lett.
APA Viszontlátásra. Gyere, Lalika.

3. JELENET

Képernyő. Óvónő óriási arca totálban a nagy képernyőn, erős alulnézetből. Háttérből zajok. Gyerek lábak dobogása, kiáltások, ajtócsukódás. Óvodai moraj.

ÓVÓNŐ Lalika, ha nem alszol, külön rakom az ágyadat.
 ...
 Akkor csukd be a szemed és maradj csöndben.
 ...
 Itt a Robi kutya. Nem adom oda a fülét, mert letépted. Biztosan fájtn neki. Most sír. Szegény Robi kutya.
 ...
 Te vigasztald meg.
 ...
 Na gyerünk, alvás!
 ...
 Nem tudom.
 ...
 Ide figyelj, Lalika, ebből elég! Nézd meg, mindenki alszik.
 ...
 Nem hagyod a többieket pihenni.
 ...

Nem, nincs ott, megnézte már a Kati néni is.

...

Nem szabad behozni játékot az óvodába, pontosan tudod. Megérdemelted, hogy elveszett. Legalább megtanulod, hogy semmit nem szabad behozni.

...

Nincs egyedül, biztos valaki hazavitte.

...

Dehogy repül vissza, Lalika, ez egy gumidenevér! A játékdenevérek nem röpködnek összevissza.

...

Gyere ide ki a folyosóra, elegendem van belőled. Így, itt megállsz. Nem adom, a Robi kutya alváshoz van, és te nem alszol.

...

Nem mozogsz, oda befordulsz nekem a sarokba, és a szádat befogod. Nem fogsz te velem szórakozni.

...

Anya mondta? Tényleg? *(Felhúzza a szemöldökét.)* Nem, Lalika, ez egy gumidenevér. Azok nem röpködnek. Az igaziak sötét barlangokban élnek, és vért szívnak, mint a vámpírok. És akinek kiszívják a vérért, az meghal. Érted?

...

De igen, vért szívnak, és belemennek az ember hajába is. Akinek belerepül, annak le kell vágni kopaszra.

...

Rosszul tudja.

...

Ne bőgj itt nekem, mert behallatszik, és felébreszted a többieket. Nem repül vissza.

...

Te már nagycsoportos vagy. Jövőre iskolába mész, viselkedj úgy, mint egy nagycsoportos! Most bemegyek a terembe. Meg ne lássam, hogy elmozdulsz innen, értettem? Ne bőgjél, Lalika, elég ebből a cirkuszból.

A képernyő néhány másodpercre elsötétül, csak keserves sírást hallunk. Óvónő arca ismét megjelenik.

Na, itt vagyok. Remélem, magadba szálltál.

...

Nem adom. Dehogy adom. Eszem ágában sincs odaadni.

...

Úristen, ez meg micsoda? Lalika, te mit művelsz?! Mégis, mit művelsz?

...

Válaszolj normálisan, így nem értem! Ezt most szépen levesszük.

...

Nem tudsz szólni? Hány éves is vagy te, Lalika? A kiscsoportosok se pisilnek be! Csak a bölcsisek! *(Látszik az arcán, hogy odalent ügyködik, vetkőzteti a gyereket.)*

...

Megmondalak majd, mindenki ki fog nevetni, hogy ilyet csinálsz. Bújj már ki ebből. Gyerünk, igyekezz! Egyik lábad, másik lábad. Így. Nem igaz!

...

Nem lehet igaz. Persze, hogy nincs pótnadrág, miért is lenne. *(Oldalra pillant, mintha keresgélne.)* Anyádnak is minden fontosabb.

...

Nem, ez a Bendikéé. Ne bőgj már, vedd csak fel. Megáll az eszem, tényleg, Lalika.

...

Na menj, mosd meg a kezed. Szappannal! Alaposan!

4. JELENET

Apa ül a padon, nézi az óráját. A pad egy buszmegálló, a kivetítőn különféle városi plakátok váltják egymást. Háttérben utcazaj. Anya érkezik.

ANYA Szia, bocs. Nem jött a busz. Minden rendben ment?

APA Igen. Vittem be pénteken almát.

ANYA Zellert beadtátok anyuhoz?

APA Te, hogy milyen érdekes növény ez a zeller! Bementem a Tescóba, volt ott egy ilyen kedves, piros pólós nő, és az segített. Te, ez olyan, mint egy emberi agy! Mintha valakinek az agya lenne. Betettem két agyat a kosárba, állati furcsán néztek ki. És ezt meg szokták főzni?

ANYA Örülök, hogy ennyi idősen felfedezted a zellert. Komolyan.

APA Most meg mi a bajod? Mindent megcsinálok, amit kérsz, felmegyek anyádhoz. Nekem ez már nem kötelességem.

ANYA Nem. Csak jó fej vagy. Apa jó fej. Plakátot elhoztad?

APA Figyelj, szerintem nem jó ötlet kiten...

ANYA Most ezt ne kezd!

APA Teljesen felesleges. Pár nap, és elfelejti.

ANYA Olyan nehezedre esne kiállni a gyeredéért?

APA Ez nem kiállítás... Minek ebből ekkora ügyet csinálni?

ANYA Gondolj már bele! Valamelyik kis krapek hazavitte, otthon meg anyuci vagy apuci mondta neki, hogy ügyes vagy, kisfiam, így kell ezt. Megtetszett, elhoztad, fasza gyerek vagy! Nem baj, hogy nem a tiéd, ilyen az élet, meg kell szerezni, ami megtetszik. Így működik ez az egész, rohadt ország. És akkor azt látod, hogy már az oviban is ez megy. És ehhez akarsz te asszisztálni, mert ezt nem tudom másnak nevezni. Cinkosságot vállalsz, igen, az a tolvaj tahó meg röhög a markába.

APA Na, azért ez túlzás. Csak nem akarom felfújni. Fölösleges. Lalika mindjárt iskolába megy, nem kell mindenkivel összehalhézni.

- ANYA** Nem balhézni akarok, csak felébreszteni annak a szemét szülőnek a lelkiismeretét, aki hagyja, hogy a gyereke meglopjon másokat. Felfogod, milyen súlya van ennek? Aki arra neveli a kölykét, hogy tegye csak el, ami megtetszik neki, vágja csak zsebre. Ha majd bejönnek reggel, és ránéz a plakátra, akkor elszégyelli magát.
- APA** És szerinted akkor vissza fogja hozni? Elvörösödik, hazakullog, és másnap behozza, hogy boc, én voltam? Hamut hint a fejére?
- ANYA** Nem tudom. De lesz egy szar napja, az biztos. Itt van a plakát?
- APA** Itt.
- ANYA** Jézusom, összehajtottad? Össze kellett volna csavarni.

Széthajtogatja.

Jaj, de édes! Hát én erre tuti, hogy visszahoznám. Megtörnék, kész, visszalopnám a helyére.

A kivetítón közben megjelenik a kézzel rajzolt plakát. Denevér, alatta WANTED felirat, és a kérés, hogy vigyék vissza a Cica csoportba.

- APA** Kiteszed?
- ANYA** Tedd ki te! Neked biztos nem fognak szólni. Te vagy a Magdi néni kedvence. Az édes, aranyos apuci.
- APA** Inkább tedd ki te...
- ANYA** Nem. Ha vettél két zellert, képes leszel kitenni egy rajzlapot. Érzem, hogy menni fog.
- APA** A te ötleted volt, tedd ki te! Pénteken bepisilt Lalika.
- ANYA** Nem igaz. Alvásnál?
- APA** Nem. Állítólag semmit nem aludt.
- ANYA** Akkor hogy pisilt be? Évek óta nem pisil be! Ez nem normális. Volt bent váltóruha?
- APA** Nem volt, Bendike nadrágját adták rá. Kimostam, itt van a zacskóban.
- ANYA** De én tettem be váltóruhát a szekrénybe, felülre. Mindig teszek.
- APA** Igen, de csütörtökön az udvaron voltak, és tiszta sár volt mindene, úgyhogy inkább abban vittem haza.
- ANYA** És nem vittél be váltóruhát.
- APA** Nem. Anyád csinált egy csomó zellersalátát.
- ANYA** De most ezt hova rakjam? Nem haza megyek, hanem fogászhoz. Egész nap cipelhetem magammal. Nem viszed el?
- APA** Tárgyalásra? Ezt? Nem.

Lehajol, megszagolja.

- ANYA** Büdös.
- ANYA** Régen szeretted a zellersalátát.
- APA** Most is szeretem. Te, ez... ez a zeller, ez olyan, mint egy emberi agy. Mintha ilyen... megkövesedett agyak lennének...

- ANYA** Akkor elviszem. Beteszem a táskába, így. Nincs valami nagyobb nejlonod? Nehogy kiboruljon. Ez a Bendike nadrágja?
- APA** És itt a plakát.
- ANYA** Majd délután kirakom. Ha te nem akarod.
- APA** Kérd el Magdi nénitől a Robi kutya fülét. Nála van.
- ANYA** Leszakadt?
- APA** Állítólag Lalika letépte.
- ANYA** Lalika? Biztos, hogy nem tépte le. Hazugság! A Magdi néni tépte le. És akkor örülhetünk, hogy nem a Lalika fülét tépte le, mert szerintem arra is képes lenne. Az a nő nem normális, komolyan. Nem vetted észre, hogy néz?
- APA** Nem. Hogy?
- ANYA** Így. Ja persze, rád nem így néz. Ez egy szadista. Utálja a gyerekeket.
- APA** Túlzol.
- ANYA** Nem túlzok, rég el kellett volna hozni onnan a Lalikát. Lopnak. A gyerekek bepisilnek. Megnyomorítják őket. Az óvónő meg egy szadista.
- APA** Nem kell kiélezni, különben is, már csak pár hónap.
- ANYA** Ja, pár hónap. Lalika bepisil, lehet, hogy majd be is kakil, és mire iskolába mennek, teljesen elfelejt majd beszélni, mert a szeme láttára darabolják fel a Robi kutyát.
- APA** Ne lovald bele magad.
- ANYA** Mibe ne lovaljam bele magam, te normális vagy? A gyereked hatévesen bepisil, az óvoda egy... egy... bűnbarlang, az óvó néni komplett pszichopata, te meg itt dűnnyögsz, hogy jaj, ne lovald már bele magad, és még egy rohadt plakátot se vagy képes kirakni, mert állítólag nincs cellulod, mert a Magdi néni így, a Magdi néni úgy. Csak azt nem tudom, minek nyalni a seggét, mikor látod, hogy milyen kétségbeesett. Többet nem viszünk ajándékot. Húsvétra se. Testápoló meg illatgyertya... ennek! Hol a Robi kutya füle?!
- APA** Nála. Ja, igen. Azt mondta, nem kéne a Lalikának denevért venni.
- ANYA** Majd ő mondja meg!
- APA** Merthogy az egy vérszívó!

Anya felpattan.

- ANYA** Nem igaz! Európában nincsenek vérszívó denevérek, ez hülyeség! Kizárólag növényevő és rovarevő fajok. Csak Latin-Amerikában található olyan alfaj, amelyik vért szív, és csak szarvasmarhák vérével táplálkozik. Szar-vas-mar-há-ké-val, érted?
- APA** Ezt magyarázd meg a Magdi néninek!
- ANYA** Magyarázd meg te! Te vagy a fő-fő megmagyarázó, nem?! Engem teljesen hülyének néz. Egy színésznő, na, az hülye. Biztos délben kel, nem csinál semmit, és nem törődik a gyerekével. Tessék, ez van a te Magdi nénidnek a fejében. Bezzeg a Margit... Jaj, hát miért nem vitted be magaddal az új csajodat? Csípné őt a Magdi néni. Szerintem még nála is öregebb... Minden rendbe jönne, van már itt egy új, megbízható anyuci...

- APA** Most meg mit üvöltesz? Normális vagy? Mindenki minket néz. És hogy jut ilyen baromság az eszedbe? Soha nem is találkozott Lalikával... A Margit különben...
- ANYA** Mondd már el, mi van vele, légy szíves, annyira érdekel. Tényleg. Szeretnék minél többet tudni! Hogy hogy van, ugyanaz-e még a hajszíne, esetleg küldök neki recepteket is, és felkészítem, hogy mire számíthatsz, oké?
- APA** Ne üvöltés már!
- ANYA** Nem üvöltök. Vedd már észre, hogy ez a Magdi néni egy kretén! Nem igaz, hogy nem látod. Vagy titokban biztos azt gondolod, hogy igaza van. Még örülsz is neki, hogy elveszett a Denevér Dani! Örülsz, mi?! Egy követ fújtok, te meg a Magdi néni!
- APA** Dehogynem üvöltesz, most is üvöltesz. Állandóan üvöltesz. A gyerekek meg bepisil.
- ANYA** Na, ezt most ne kezd, jó? Ezt most nagyon nem kéne elkezdni. Nem én vágtam ki nyáron a kocsiablakon a GPS-t, ugye, nem én vágtam ki?! Dobáld ki a Margitnak, biztos kiszáll majd, kipattan, és összeszedi. Nincs lumbágója?
- APA** Nem vagy valami jó állapotban.
- ANYA** Szemétkedsz? Szemétkedjek én is? Kezdek el szemétkedni?
- APA** Én? Dehogy. Három napig vigyáztam a gyerekekre, külön elmentem gyümölcsért, hoztam az anyádnak zellert, elhoztam tőle ezt a kurva plakátot, és erre lebaszol. Ja, és kimostam a Bendike nadrágját!
- ANYA** Hogy oda ne rohanjak. Nem *vigyáztál* a gyerekekre, hanem nálad volt láthatáson. Pont annyi időt, amennyiben megegyeztünk. Úgy-hogy ne játszd itt a mártírt, légy szíves! Ha meg nem érsz rá, hívd pótnagyinak a Margitot.
- APA** Na jó. Mennem kell.
- ANYA** Érdekes, valahányszor valamit komolyan meg kellene beszélnünk, neked mindig menned kell.
- APA** Tényleg indulnom kell, tárgyalásom lesz...
- ANYA** Jó, akkor majd hívlak. És beszélek a Magdi nénivel. Hogy mégis mi a francból pisil be az a gyerek hatévesen.

5. JELENET

Képernyőn Anya arca. A saját anyjával (hangjával) skype-ol, de csak őt magát látjuk totálban. Kissé recsegős a hang.

- ANYA** Szia, anyu. Na, jól látsz? Én nem látlak ám téged. Kapcsold be a kamerát. Ott lent.
- HANG** Nem tudom bekapcsolni, de hallak így is. Valamit nem jó helyre dugtam.
- ANYA** Figyelj, anyu, ennek pont az a lényege, hogy nem telefon. Hogy látjuk egymást. Ott az a gomb, egy kamera van rajta.
- HANG** Én olyat nem látok. Valami... mi ez? Ilyen... szaloncukor formája van.

ANYA Na, az az, ott lent, arra klikkelj rá!
HANG Nem tudom, mi az, hogy ráklikkelni. Nem látom... a szaloncukrot. Nekem jó így is. Mondd, kislányom, ízlett a zellersaláta?
ANYA Az a szaloncukorszerű, de úgy szaloncukor, hogy csak az egyik oldalán van ilyen... összetekert rész.
HANG Megettétek a zellersalátát?
ANYA Nagyon finom volt.
HANG Mikor lesz a bemutatód?
ANYA Februárban.
HANG Akkor most nagyon elfoglalt vagy,
ANYA Hát eléggé. Képzeld, Lalika bepisilt az oviban.
HANG Alvásnál? Az előfordul.
ANYA Nem, pont hogy nem alvásnál. Valami baja van szerintem. Valami nyomasztja.
HANG Kitetted a plakátot?
ANYA Kitettem. De nem hiszem, hogy meglesz. Mi ez a hang?
HANG Semmi. A sütőóra. Még előkerülhet. Emlékszel a macira, amit az áruházban hagytunk? A bútorosztályon? Emlékszel, ugye?
ANYA Igen, elveszett. Hiába mentünk vissza. És akkor egyik reggel ott ült a hintaágyon, a telken. Mintha mi se történt volna. Hazajött. Fogta magát, és hazaballagott. Mit sütsz?
HANG És egy csésze volt mellette. Pont befejezte a teát.
ANYA Nagyon cucci maci volt. Piros volt a naciája. Szerintem kéne szerezni valahonnan egy másik denevért. Egy... ugyanolyan. Szegény kicsikém.
HANG Majd megbékél. Meg kell edződnie. Van olyan, hogy elveszik valami. Csináltam egy kis almás pitét.
ANYA De ez nem elveszett! Ha csak úgy elveszik, az is rossz, de ezt ellopták, érted? Elvitte valaki. Ez... valahogy... sérti az ember alapvető igazságérzetét, érted? Még azt se tartom kizártnak, hogy a Magdi néni tette el.
HANG Csak nem csinál olyat.
ANYA Az? Egy elmebeteg.
HANG Velem mindig olyan kedves.
ANYA Figyelj, anyu, te kéthavonta egyszer találkozol vele. És akkor pont kedves. Jé. Hát ebből azért nem kéne messzemenő következtetéseket levonni, nem gondolod?
HANG Csak azt mondtam, hogy velem kedves.
ANYA Ezt annyira bírom bennetek, hogy amikor mellém kellene állni, vagy legalább egy icipicit szolidárisnak lenni, akkor mindig ilyenekkel jötök. A Lalika bepisil.
HANG El kéne vinned pszichológushoz.
ANYA Te hiszel az ilyenekben? Hogy egy vadidegen majd ránéz, kicsit elbeszélget vele, aztán megmondja a frankót?
HANG Hát, nem tudom. Az a nő, akinél tavaly voltunk a nevelési tanácsadóban, az... elég rokonszenvesnek tűnt.
ANYA Odaviszed, aztán rögtön kiderítenek róla valamit. Hogy valami komoly baja van. Még a végén nem engedik majd rendes iskolába.

HANG Nem kell túlaggódni, kislányom. Most koncentrálj a bemutatódra. Aztán majd utána elviszed. Kértek egy időpontot, és elviszed.

ANYA *(Békülékenyebb hangon)* Nagyon aranyos lett a plakát, tényleg. Kösz.

HANG Nincs mit. Jól elszórakoztam veled. Olyan régen rajzoltam.

ANYA Kéne többször is.

HANG Hát, úgy magamtól nem állok neki, csak ha van valami, amit éppen meg kell csinálni. Olyan fáradtnak tűnsz.

ANYA Az is vagyok. Négy órát aludtam.

HANG Jaj, kislányom, én annyira féltetek téged. Lehet, hogy mégse kellett volna elkapkodni ezt a szétköltözést, mi apáddal annyi...

ANYA Légy szíves, ne kezd ezt, ne próbálj lelkiismeret-furdalást ébreszteni bennem, jó? Pont elég bajom van enélkül is.

HANG Dehogy akarok én lelki-furdalást ébreszteni, csak hát ott a Lalika, és most mondtad, hogy bepisil... Vidd el azért egy pszichológushoz, jó?

ANYA Jó, elviszem. Úgy emlegetitek ezt a pszichológust, mintha szervizbe kéne vinni a kocsit. Kicsit bütykölnék majd rajta, beállítják a gyújtást, aztán majd rendben lesz. Szerinted mit tud az a nő a mi életünkről? Most mennem kell. Magdi néni beszél, ha nem érek oda. Ha legközelebb felmegyek, megnézzük a kamerát, jó?

HANG Jól van, édesem. Vigyázz magadra. Meg Lalikára is.

6. JELENET

Apa megérkezik az óvodába, bekopog. A kivetítőn látjuk, amint a gyerekek odabent játszanak az óvodai csoportban. Kisszékek, játékok a földön. Óvónő kinyitja a csoportszoba ajtaját.

ÓVÓNŐ Az édes aranyos apuci! Jött a Lalikáért. Anya? Biztos színházazik.

APA Dolgozik. De küldött valamit.

ÓVÓNŐ Elfelejtették befizetni a tornát? Keddig lehetett.

APA Nem, a feleségem... illetve... Lalika anyukája küldött egy... *(kotorászik)* Küldött egy verset.

ÓVÓNŐ Verset?!

APA Igen. Mindig olvassuk itt kint az ajtón ezeket a szép verseket, és arra gondolt, hogy ő is küld egyet.

ÓVÓNŐ Hát ez kedves, apuka. De nekünk van.

APA Azért odaadnám.

ÓVÓNŐ Most?

APA Igen. Nem hosszú.

Óvónő olvasni kezdi.

ÓVÓNŐ „Ó, te szegény hajadon / mi lóg ott a hajadon? / Nem kell tőle félni, csak / denevér alakú csat. / Nem megy a denevér hajba, / akkor jutna ő csak bajba. / Házak felett elrepül, / Tetők alá menekül. / Ultrahanggal navi... navi *(nehezen tudja kiolvasni, de hunyorogva küzd)*

Ultrahanggal navigálgat, / Éjszaka le alig állhat.”

...milyen vers ez, apa?!

APA A feleségem találta a *Szívárvány csúszda* költészeti antológiában.

ÓVÓNŐ *Szívárvány csúszda*? Mi nem szoktunk kirakni ilyen verseket.

APA Milyeneket?

ÓVÓNŐ Hát ilyen... ilyen... maiakat. Azért az fontos, hogy szép legyen. Meg legyen benne rím. És tanulság.

APA Ebben van.

ÓVÓNŐ Van? Hát, nem tudom. Meg kell beszélnem a vezetőséggel. Tőlük függ, hogy mit rakhatunk ki. Maiakat nem szoktunk. Csak főleg régieket. Amiket a szülők is ismernek.

APA És mi a válogatás szempontja?

ÓVÓNŐ (*eltöpreng*) Hát az, hogy szép legyen. Ne legyen benne érthetetlen szó, meg konnector, meg semmi olyan, amitől félni lehet. Agresszív tartalom.

APA A denevértől nem kell félni.

ÓVÓNŐ Ne haragudjon, apa, de ebbe én most nem mennék bele.

APA Jó, én átadtam a verset. Lalika nagyon szereti a *Szívárvány csúszdát*.

ÓVÓNŐ Mi azt nem ismerjük. De olvasunk azért maiakat is. Néha. A *Mak-kocska és Gesztenyécske* például szép. Meg olyan megható is. Lalika! Apára rámelegszik ám a kabát, gyere, édesem. Gyere, bogárkám, itt van apuci.

APA És akkor kitenném a faliújságra ezt a lapot is.

ÓVÓNŐ Jé! Ezt apa rajzolta?!

APA Nem, az anyósom. A *volt* anyósom. Régen rajztanár volt.

ÓVÓNŐ És meddig lesz ez kint, apa? Megkérdeztem, végül is ki lehet tenni, nincs ez ellen jogszabály, de meddig lesz kint?

APA Nem tudom... pár napig. Amíg elő nem kerül a denevér.

ÓVÓNŐ Nekem mindegy, apa tudja. Magától Lalika elfelejtené, de most majd ujjal mutogatnak rá, mindenki kérdezgetni fogja az udvaron, hogy meglett-e az a denevér.

APA De hát a gyerekek nem is tudnak olvasni.

ÓVÓNŐ Ők nem! De a szülők majd elolvassák. És beszélni fognak róla. Meg mutogatni a Lalikára, hogy na, ez az a gyerek, akinek elveszett a denevérje. Ez az a kisfiú. De én nem szólok bele. Apa tudja.

APA Azért én kiteszem.

ÓVÓNŐ Rajzszőgezni tilos. Az egész épületben, nem csak itt. Kijöhet a fából, és belelépnek a kicsik. Beleáll a kis talpukba.

APA Vettem celluxot. Gyere, Lalikám, segíthetsz te is, kitesszük ezt szépen a faliújságra.

ÓVÓNŐ Nekem mindegy. Tessenek majd otthon levágni a Lalikának a körmét, nehogy megsértsen valakit, amikor verekszik.

APA Miért, verekedett?

ÓVÓNŐ Nem, de nagyon hosszú a körme. Balesetveszélyes.

APA Majd levágjuk. Vizionlátásra.

ÓVÓNŐ És itt a Robi kutya füle. Nem őrizgetem tovább, csak elveszik. Varrják majd vissza.

7. JELENET

Képernyőn Anya arcát látjuk, skype-ol.

- ANYA Szia, na, itt vagyok. Megint nem látlak. Nyomj rá arra a gombra, és akkor megjelenik a kép. Tudod, a szaloncukorra.
- HANG Rányomtam.
- ANYA De nem látlak. Olyan, mintha telefonálnánk.
- HANG Nem mindegy?
- ANYA Figyelj, azért találtam ki, hogy skype-oljunk, hogy legalább lássuk egymást.
- HANG Bármikor feljöhetsz, édesem.
- ANYA Nem erről van szó, te is tudod. Téboly, mennyire nem érek rá. De a jövő hónap könnyebb lesz. Most készülünk a jövő évadra. Képzeld, lesz *Három nővér*, a Sipos rendezzi. És kitettük a plakátot.
- HANG És, jelentkezett valaki?
- ANYA Még nem. De többen is odajöttek, hogy milyen szép ez a rajz, tisztára, mint egy igazi denevér, meg hogy mennyire sajnálják. Szóval, azért volt hatása.
- HANG És te mit gondolsz, meglesz?
- ANYA Fogalmam sincs. Az emberek szemetek. Te, van valami különös érzésem. Nem gyanú, azt azért nem mondanám, inkább valami olyan... megérzésféle. Van az oviban egy házaspár, a pasas mindig Audival jön. Egy ilyen... nagy, tetovált barom. A felesége meg egy olyan alacsony, tömzsi kis nő, rózsaszín dzsekit hord. A játszótérről ismerheted őket, a kisfiuk a Mókusba jár. Úgy hívják a gyereket, hogy Kevin. Cigányok?
- HANG *(ingerülten)* Már miért lennének cigányok?!
- HANG Csak mert... hogy ilyen nevet adnak a gyerekeknek. Ilyen... különlegeset.
- ANYA Anyu ne legyél már *ennyire* rasszista! Olyan ciki.
- HANG Nem vagyok rasszista. A múltkor is lerasszistáztál, amikor azt a helyes kis néger gyereket láttuk! Ha valaki azt mondja, hogy néger, attól az még nem rasszista!
- ANYA Anyu, manapság már senki se mondja azt, hogy néger. Csak azt, hogy fekete. Lehet, hogy szeretik a *Reszkessetek, betörőket*, azért lett Kevin.
- HANG De hát néger volt, nem?! Az a kis cucci gyerek a babakocsiban, az néger volt! Akkor most miért ne mondjam, hogy az, amikor az!
- ANYA Mindegy, lépünk túl ezen. A Kevinke nem cigány. Nem is fekete. Oké? Maradjunk ennyiben.
- HANG Mit szeretnek, mit mondtál? A reszkessetek micsodát? Én nem emlékszem a Kevinkére. Hogy néz ki? Képzeld, átültettem a nagy fikuszt. Muszáj volt már, nem fért el a gyökere.
- ANYA Mindegy. Az egy film, nem érdekes. A Kevin meg... középsős, menő cuccokban járatják, semmi különös. Olyan kis... kerek fejű vasgyúró. Szőkésbarna. A mamájára inkább emlékezhetsz. Mindig mobilozik. Rózsaszín, kapucnis dzsekiben szokott kijönni a játszótérre.

HANG Ezt már mondtad. Nem tudom. Nem emlékszem a Kevinke anyukájára.

ANYA Mindegy, nem is ez a lényeg, hanem hogy tegnap kitettem a plakátot, aztán ma reggel jön szembe a lépcsőn ez az apuka, ez az audis, és így néz rám. Érted? Mindig így bámul. Mondja nekem, hogy szia, így, tegezve, és bámul bele a pofámba. Még a nyakán is tetkó van.

HANG Na és? Biztos tetszel neki.

ANYA Én? Ugyan már. Anyu... Szerinted ez... nem gyanús? Hogy így néz. Nekem mindig van valami rossz érzésem ezzel a csávóval. Főleg most, hogy... Én... nagyon is el tudom képzelni, hogy ők vitték haza a Denevér Danit. A Kevinke. Hogy szépen zsebre vágta, aztán otthon meg vödörszám áll a játék, észre se vették, hogy valami odakeveredett. Csak most, hogy kitettem a plakátot, most kaptak észbe. Hogy hoppá, a múltkor az a kis denevér...

HANG Akkor vissza fogják hozni. A Keve visszahozza.

ANYA Ezek?! Kevin. Nem Keve. Olyan is van, de az más...

HANG Miért, cigányok?

ANYA Jézusom, anyu, ne idegesíts már halálra ezzel a hülyeséggel, hát az előbb mondtam, hogy nem cigányok. Különbösen se mondjuk azt, hogy cigányok. Mondd azt, hogy romák. De nem azok.

HANG De... akkor meg miért ne hoznák vissza?

ANYA Figyelj, te el tudod képzelni, hogy a pasas behozza reggel Kevinkét azzal a böhöm nagy Audival, mondjuk, ott laknak öt percre, a bolt mögött, úgyszólván nem egészen értem, miért kell kocsihozni azt a gyereket minden áldott nap, de mindegy, szóval hogy behozza a Kevinkét, szépen átöltözteti, aztán beküldi a Mókusba, és utána... utána... vesz egy mély levegőt, és átsétál a Cicába. És megáll előttem, így, kihúzza magát, hogy hát kedves anyuka, nálunk volt Denevér Dani, igen, valóban, mi raktuk el, de most megszólalt a lelkiismeretünk, bizony ám, az egész családé. És itt van, tessék, visszahoztuk. Holnap eladjuk az Audit is, mert az is lopott pénzből van, és ezentúl áttérünk a becsületes munkára, és Kevinkét is erre fogjuk nevelni. Hogy a magántulajdon szent és sérthetetlen, és hogy csak a tisztességes munka gyümölcset lehet könnyű szívvel és tiszta lelkiismerettel élvezni, mert amihez... amihez... mások verejtéke tapad, az számunkra ettől a naptól mind... taszító. Pfuj! Köszönöm, anyuka, hogy meghallgatott, hogy... hogy...hozzásegített bennünket a spirituális... az... az... erkölcsi megvilágosodáshoz... És most hadd nyújtsam át Denevér Danit. Itt van. El tudod ezt képzelni?

HANG Kislányom, neked tulajdonképpen most mi bajod van? Átülttettem a nagy fikuszt.

ANYA Hogyhogy mi bajom van?! Egy gátlástalan maffiózó elrabolta a gyerekem kedvenc játékát, vagyis a kölyke rabolta el, az a kis majom, és fogva tartják, és amikor keresni próbálok, érted, amikor vissza akarom szerezni, mert nem hagyom magam, mert mindent velem se lehet megcsinálni, akkor csak bámul cinikusan, így, bele a pofámba, hogy ez van, kisanyám, így jártál. Szerezd csak vissza, ha olyan híres

ember vagy, gyerünk, vagy oldja meg az ügyvéd úr, biztos meg tudja. Cinikus állatok, de tényleg.

HANG Én azért nem hiszem, hogy ezt gondolja.

ANYA Lehet, hogy nem pont így. Vagy hogy tényleg nem gondol semmit. Mert nincs is agya. Lehet, hogy nem is tud olvasni.

HANG A rajzot azért biztos látta.

ANYA Ilyenekkel van tele az ország, ilyen kigyúrt seggfejekkel. Ezek száguldoznak a rohadt nagy autójukkal, az ilyen egyséjtűek. A Kevinkének olyan haját nyíráttak, ami az egyik oldalon rövid, majdnem kopasz, így fel van nyírva oldalt, a másikon meg hosszú. Középsős, és már most úgy néz ki, mint valami... verőember. Szerintem igenis ők vitték el a Denevér Danit. Érzem. Itt, legbelül, a szegycsontom alatt, itt, itt érzem. Tudod, ez egy ilyen... nem is tudom, hatodik érzék.

HANG Felhívtad már azt a pszichológust?

ANYA Nem, de ott van az asztalon a száma. De a tavalyi olyan szörnyű volt. Emlékszem, leültette a Lalikát, hogy rajzoljon valamit, ő meg nekiállt, és fekete tollal beszínezte az egész lapot. Teljesen beszínezte, a széléig. Volt neki egy ilyen korszaka, amikor mindent teljesen beszínezett.

HANG Tudom, nálunk is csinálta.

ANYA És amikor a pszichológusnő megkérdezte tőle, hogy kész van-e, és hogy mi ez, akkor Lalika azt mondta neki, hogy ez a tenger éjszaka. Emlékszel erre?

HANG Persze. Sokat neveltünk apáddal. Azért csak hívd fel. És szerintem nem kell arra a pasasra gyanakodni, lehet, hogy tényleg csak azért nézett, mert tetszel neki. Biztos látott valamelyik újságban, és felismert.

ANYA Újságban? Anyu! Ez nem vesz nyomtatott újságokat, ez csak a telefonját nyomogatja. Dehogy ismert fel! Farmerban, smink nélkül... Ahogy én reggelente kinézek, most komolyan... Egyébként is, ha felismert volna, akkor csak még jobban utálna. A felesége szerintem pontosan tudja, hogy ki vagyok, utál is rendesen. Nyávogva köszön mindig, hogy szia, de közben látom a szemén, hogy megvan a véleménye, hogy egy kanál vízben meg tudna fojtani. Lehet, hogy boszszúból vitték el a denevért.

HANG Kislányom, ne izgasd fel magad ennyire, neked most sokkal fontosabb dolgokra kell tartalékolnod az energiáidat. Nyugodj meg szépen. Ha hétvégére ájtöttök, csinállok valami finomat. Húslevest, azt szereted. Nem akarod, hogy átvigyük neked ezt a nagy fikuszt? A fotel helyére, amit elvitt a...

ANYA Nagyon-nagyon nyugodt vagyok, tényleg. Mint egy buddhista, nem látszik? Különbösen is, utáltam azt a fotelt. Jó, csinálj levest! Tegyé! bele szívet is. Meg zúzá. De háromig tudok csak maradni, utána megyek próbára.

HANG Menj csak, mi majd ellesszünk Lalikával. Filmezünk, kártyázunk.

ANYA Na puszi, anyu, majd hívlak.

HANG Vigyázz magadra, édesem. És Lalikára is.

8. JELENET

Anya jön be, telefonál. Háttérben a kivetítőn egy szoba látszik, körben polcok, képek.

ANYA   Nagyon köszönöm, tényleg rendes tőled.
...
Jó, tedd be a tornacucca mellé, oda az oldalzsebbe.
...
Mit? Majd visszavarrom.
...
Nem, onnan nem esik ki. Tedd be a tornabérlet mellé.
...
Ha jó mélyre begyűröd, akkor nem tud. Te, mit szolt Magdi néni a vershez? Odaadtad neki?
...
Gondoltam. Esküszöm, gondoltam.
...
Mi az, hogy ilyeneket?
...
Nem hiszem el, tényleg. Az már gyerekkoromban is szar volt. Kotászy Danka, atyaég! Negyven éve ugyanazt ismételtetik.
...
(Szívárvány csúszda. Felnevet.) Ne, tényleg mondtad neki? Basszus, mire gondolhatott! Szegény Magdi néni, biztos frászt kapott, hogy ez valami ilyen alapítványi izé, valami obskúrus kiadvány, biztos csupa meleg szerző publikál benne, érted, mitől lenne szívárvány különben, ráadásul még csúszda is, ez már maga a lejtő, pfú, egyenes út a mélybe, le, a fertőbe.
...
Dehogynem, tuti, hogy ez jutott róla eszébe. Ismerem. Tudod, mint a viccben: ja, kedves Magdi néni, ha magának mindenről az jut az eszébe... *(nevet.)* Különben... szerintem nemcsak azért nem tette ki, mert beszart tőle, hanem azért se, mert én küldtem. Azt kellett volna mondanod neki, hogy te választottad, gyönyörű kis vers, tényleg, egy kis... csángó gyöngyszem. Akkor biztos kiteszi. Az ügyvéd úr olyan megbízható! Engem meg eleve nem bír. Különben szerintem a Lalikát se, mert rám hasonlít.
...
Jó, persze, hogy rád is, nem úgy értettem. Hanem hogy mindig én jutok eszébe, ha ránéz.
...
Most mit kapod fel ezen a vizet? Persze, hogy rád is. Meg kicsit a Margitra.
...
Olyan gyerekes tudsz néha lenni. Neked kéne a nagycsoportba járni, komolyan. Apuka, megette a finom ebédet? Kinyithatjuk a kiságyat?

Csicsikálunk egyet? Mindenki jobban járna... Te, figyelj már, mi lett azzal a pasással, aki a munkáltatóját perelte?

...

Ne, komolyan? És most már beviheti a kutyát? Terápiás kutya, nem?

...

Milyen külön képzés? Ki mondja meg, hogy nekem mitől terápiás a kutyám?

....

Ja, értem. Te, képzelj, lesz *Három nővér* a következő évadban! A Sipos rendezi. De, igen! Biztosan tudom! Mindenki tudja.

...

Az volt, de állítólag meggyógyult, és már dolgozik. Te, emlékszel a Kardos Szilvire? Tudod, a szóke, a nagy mellű...

...

Na, én azért annál sokkal jobb Mása lennék. Ezerszer jobb.

...

Szerintem meg borzalmas volt. Elviselhetetlen. Ahogy ott nyávogott, meg affektált! *Egészen összezavarodott a fejem!* Borzalmas, ez a nő mindig ugyanazt csinálja. Van ez a jellegzetes mozdulata, tudod, ahogy a homlokához kap. Te jó ég, ezerszer láttam ezt. Semmit se ért, buta, mint az éjszaka, és csak nyomja, nyomja ezt a torokhangú nyávogást. A nézők meg beszopják. Már amelyik...

...

Szirupos, igen. Amilyen szokott.

Atéléssel belekezd Mása szövegébe.

„Gyónni akarok, édes testvéreim! Nehéz a lelkem. Bevallom nektek és többé senkinek, soha. Már mondom is. Ez az én titkom, de nektek mindent tudnotok kell.”

...

Mit? Nem, még nincs szereposztás.

...

Dehogynem. Hát, túl sok lehetőség azért nincs. Szerintem... nem kérdés.

...

Olyan régen várok erre! Istenem. „Nem bírok hallgatni... Szerettem, szeretem... Szerettem ezt az embert. Egyszóval... szeretem Versinyint...”

9. JELENET

Apa megérkezik, körbenéz. Kezében telefon. A színpadi kivetítőn egy hosszú folyosó látszik csukott ajtókkal.

APA Jó napot kívánok!

A folyosón nincs senki, válasz nem érkezik. Leül. Várakozik, többször az órájára néz. Cseng a telefonja. Igyekszik halkán beszélni, a száját félig a kezével takarja.

...

Nem, már itt vagyok a nevelési tanácsadóban. Nem, bent, az emeleti folyosón. Nincs itt senki.

...

Megtaláltam, kint van az ajtón a neve.

...

Persze, hogy elmondom. De hát te is mondtad neki.

....

Nem hozom szóba, de nem titok. Vagy az?

...

Hát, ha megkérdezi, akkor elmondom. De mért ne mondanám?

...

Az a Magdi néni, nem abból kell kiindulni. Mért mondanám, hogy énekkorrepetitor vagy? Hülye vagy? Lehet, hogy jár színházba, és ismer is.

...

Jaj, ne kezd már ezt! Jó, felhívlak.

Leteszi a telefont.

APA *(magában)* Korrepetitor. Édes jó Istenem, hát ennek elment a maradék esze. Azt se tudom, mit csinál egy énekkorrepetitor. Korrepetál. De kiket?!

Nyílik az ajtó, Pszichológusnő kinéz.

PSZICHOLÓGUSNŐ Már itt is van apuka, fájjon be.

Leülnek egymással szemben a pad két oldalán. A kivétitőn a Pszichológusnő irodája. Kanapé, iratok, játékok.

Köszönöm, édesapa, hogy idefáradt. Anyukával már sok mindent megbeszéltünk, de gondoltam, jó, ha apukát is tájékoztatom.

APA Persze. Köszönöm.

PSZICHOLÓGUSNŐ Úgy tudom, önök elváltak.

APA El. Illetve... össze se voltunk házasodva. Szétköltöztünk. De... jól megvagyunk.

PSZICHOLÓGUSNŐ Szóval együtt tudnak működni a gyermek nevelésében.

APA Együtt. Mindent megbeszélünk.

PSZICHOLÓGUSNŐ Értem. És... mióta élnek külön?

APA *(töpreng)* Most lesz öt hónapja.

PSZICHOLÓGUSNŐ És ezt... megbeszélték a Lalikával? Elmondták neki, hogy erre a döntésre jutottak, és hogy ezentúl már nem alkotnak egy párt?

APA Hát, azt, hogy nem alkotunk egy párt, ezt így, konkrétan nem mondtuk. Mint ahogy korábban azt se, hogy nézd, Lalika, anyáddal mi

egy párt alkotunk. Látja, hogy most külön lakunk, de nem csináltunk ebből nagy problémát.

PSZICHOLÓGUSNŐ És azt hogy éli meg a gyermek, hogy édesapa és édesanya soha nincsenek vele egyszerre együtt?

APA Nézze, olyan korábban is ritkán volt, hogy közös programot tudtunk volna csinálni. A feleségem este sokszor dolgozik, én meg napközben szaladgálok, úgyhogy vagy az egyikünk, vagy a másikunk volt vele. Néha nyáron együtt elmentünk ide-oda, de év közben nemigen. Este meg sokat vigyázott rá az anyósom is, mert a feleségem színésznő, és...

PSZICHOLÓGUSNŐ Színésznő?

APA Hát, korrepetitor. De... néha... játszik is. Időnként. Úgy értem... néha éneket korrepetál, máskor meg... játszik. Hol ez, hol az. Nap közben, este, ahogy épp adódik.

PSZICHOLÓGUSNŐ Értem.

APA Szóval... ritkán voltunk együtt.

PSZICHOLÓGUSNŐ És... hadd kérdezzem meg... A tulajdonképpeni válást megelőzte esetleg egy... feszültséggel terhes, nehezebb időszak?

APA Úgy érti, hogy veszekedtünk-e?

PSZICHOLÓGUSNŐ Úgy.

APA Voltak viták, időnként... veszekedés, persze. Minden családban vannak. De nem is mostanában, inkább korábban. Amikor szétköltöztünk, akkor már nemigen veszekedtünk. Nem tudom... inkább úgy elfáradt ez az egész. De nem vagyunk rosszban, nincs semmi feszültség.

PSZICHOLÓGUSNŐ Én a gyermekben nagyon sok feszültséget érzékelek. Eddig háromszor voltak itt anyukával, és mind a három alkalommal azt játszotta, hogy elsüllyed a hajó, meg hogy kitör a vulkán, és mindent elönt a láva.

APA Szereti a vulkánokat. Van is könyve, amiben különböző vulkánok képei vannak. Hároméves korában már tudta, hogy milyen a Stromboli típusú és a Hawaii típusú vulkán. Másképp törnek ki.

PSZICHOLÓGUSNŐ Azt is játszotta, hogy elsüllyed a hajó. És mindenki beleesik a vízbe.

APA Imádja a tengerjárókat. Van Titanic képeskönyvünk is. Ilyen... kihajtható.

PSZICHOLÓGUSNŐ Előfordult a gyermeknél azóta éjszakai bepisilés?

APA Nem éjszakai volt, hanem nappali. Az oviban pisilt be. Ébren, napközben. Azóta nem volt ilyen.

PSZICHOLÓGUSNŐ És a felfázást kizárták, ugye? Vagyis... ennek szervi oka nem lehetett, ugye?

APA Nem volt felfázva. És... őszintén szólva én nem is gondolom, hogy ennek akkora jelentőséget kellene tulajdonítani. Egyszer előfordult, kész, baleset volt.

PSZICHOLÓGUSNŐ Sokat szopja az ujját a gyermek.

APA Sajnos, igen, szopja az ujját. Próbáltuk már leszoktatni róla, de nem nagyon megy. Mondtam neki, hogy előre fognak állni a fogai, így, de nem nagyon érdekelte.

PSZICHOLÓGUSNŐ Ez csak tünet, apuka. Az egy dolog, hogy szopja az ujját, és előre fognak állni a fogai, és boltozatos lesz a szájpadlása. Azt még lehet később fogszabályzással korrigálni. De az ujjszopás folyamánként a gyermeknél kialakul a szájlégzés, a nyelvlökéses nyelés és az éjszakai légzési problémák is. A légzési apnoe, ami az agy vérellátási zavarát is okozhatja. Az ujjszopás hátterében valami lapangó feszültség bujkál. A gyereket nem lehet csak úgy egyszerűen leszoktatni az ujjszopásról, mert akkor tünetet fog váltani, mondjuk, ez csak egy példa, rágni kezdi majd a körmét. Hogy levezesse a feszültséget. Fel kell tárunk az okokat, és ki kell deríteni, hogy mi okoz a kisgyermekben ekkora feszültséget.

APA Például az, hogy utálja az óvó nénijét.

PSZICHOLÓGUSNŐ Úgy érti, a nevelők egyikével a gyermeknek nem teljesen harmonikus a kapcsolata?

APA Úgy. Utálja a Magdi nénit, mert úgy érzi, hogy nem szereti őt. És hát... ebben van is igazság.

PSZICHOLÓGUSNŐ De egyébként, ettől függetlenül szeret a gyermek óvodába járni?

APA Ettől függetlenül? A fél napot azzal a nővel tölti. De... szerintem igen. Sok barátja van. Mindig meghívják születésnapokra, és a játszótéren is van egy csomó haverja.

PSZICHOLÓGUSNŐ Édesapának is átadom a felmérés eredményét. A feladat-tudatossággal még vannak problémák.

APA Hát, azzal nálam is. Na jó, csak vicceltem.

PSZICHOLÓGUSNŐ Én azért szeretném, ha Lalikát legalább egy héten egyszer el tudnák hozni ide, édesapa. Szerintem fontos lenne, hogy feltárjuk ezeket a belső feszültségeket. Hogy egy kicsit megnyugodjék ez a kisgyermek. Édesapa meg tudná oldani, hogy hozza?

APA Persze, ha úgy gondolja, jöhetünk. Ugyanígy, szerdánként kellene?

PSZICHOLÓGUSNŐ Szerencsésebb volna délelőttönként.

APA Azt nem hiszem, hogy menni fog. Én általában dolgozom, a feleségem meg... korrepetál olyankor.

PSZICHOLÓGUSNŐ Akkor keressünk esetleg egy délutáni időpontot?

APA Jó, legyen délután. Köszönjük a rugalmasságot.

PSZICHOLÓGUSNŐ Édesapa bizonyára sokat dolgozik. A csütörtök négy órához mit szólna?

APA Szerintem jó lesz, de mindenképpen egyeztetnem kell a feleségemmel... vagyis... Lalika anyukájával.

PSZICHOLÓGUSNŐ És mikor tudnak egyeztetni, édesapa?

APA Bármikor. Felhívom, és aztán visszaszólok. Még ma délután.

PSZICHOLÓGUSNŐ Rendben. Várom akkor a visszajelzést. Itt, ezen a mobilszámon mindig elér.

APA Köszönöm szépen. Viszontlátásra.

Pszichológusnő elmegy, Apa kint áll a folyosón. A kivetítőn ismét a csukott ajtókat látjuk.

10. JELENET

Anya és az ő anyja beszélgetnek. Anya arca totálban megjelenik a képernyőn.

- ANYA Szia, hogy van a lábad?
HANG Már nem dagad. Nagyon nyúzott vagy.
ANYA Ja. Ki vagyok bukva, elegendem van. Képzeld, ma reggel megint láttam azt a kis gecit a lépcsőházban.
HANG Kicsodát?
ANYA A Kevinkét. Sunyi kis pöcs. Ott jött az apja mellett, rám se nézett. Addigra Lalikát már bevitettem a csoportba, és jöttem kifelé, akkor érkeztek az apjával. Az meg, amilyen képmutató, rögtön odaszólt a gyerekének, hogy köszönni ki fog?, de persze a gyerek szart rá.
HANG A Lalika se köszön soha. A múltkor itt volt, és átjött a szomszédaszszony, tudod, a Gizike, aki itt balra lakik. Annyira akarta már látni a Lalikát, és a múltkor mondtam neki, hát most itt van, jöjjön csak át, aztán szépen megismerkednek. Hát azt hiszed, köszönt? Lalika se köszön soha, csak bámulta tovább a tévét.
ANYA Mondtam, hogy ne tévéztesd.
HANG De Durrpicur ment, azt imádja.
ANYA Az egy hülyeség. Egyetlen emberi hang sincs benne, csak mindenféle zörej. Ne engedd neki nézni!
HANG Te már köszöntél ennyi idős korodban.
ANYA Ja, persze, meg kottát is olvastam. Azt hiszem, rövidebb zenedarabokat is szereztem, de lehet, hogy az már elsőben volt.
HANG Én szigorúbban fogtalak.
ANYA Jaj, anyu, hagyd már ezt! Különben is, a Kevinkéről van szó. Arról, aki ellopta a Denevér Danit.
HANG Ez a Kevinke... ez... cigány?
ANYA Jézusom, anyu, én ettől egyszerűen megőrülök, hogy te mennyire értetlen vagy. Értetlen, és érzéketlen is, igen. Próbálok valami fontosat elmesélni, és állandóan félbeszakítasz, de állandóan, érted. Ez megy, hogy belekezek valamibe, és jössz a hülyeséggel, én meg nem tudom elmondani, amit akarok.
HANG Hát akkor mondd. Minek izgatod fel magad ennyire. Csak azt akarom mondani, hogy a Lalika se köszön.
ANYA Ha nem köszön, hát nem köszön. Kit érdekel. Majd fog. De legalább nem lop. Ezek meg lopnak, a Kevinke meg az apja. Nem bírom, ahogy így néznek az arcomba, cinikusan.
HANG Voltatok annál a pszichológusnál?
ANYA Voltunk, képzeld, hogy voltunk, nem mintha bármi értelme lenne, azon kívül, hogy szétcseszi a csütörtököket. És állandóan az mondja, hogy a *gyermek*. Így, hogy a *gyermek*.
HANG Miért, nem tudja a Lalika nevét?
ANYA De tudja, csak imádja kimondani, hogy a *gyermek*. Észrevetted már, hogy senki se beszél így, akinek *van* gyereke? Ennek a nőnek biztos nincs. Csak a papok meg a kormánytisztviselők mondják azt, hogy

a gyermek, így, ezzel a hangsúllyal. Meg, mondom, azok, akiknek nincs.

HANG Hát ez nem olyan nagy baj. Ha különben jó pszichológus.
ANYA Soha semmit nem értesz abból, amit mondok. Ez azért... borzasztó. Azt mondja nekem a múltkor a Sipos felesége...

HANG Ki az a Sipos?
ANYA Egy rendező. Öreg. Az a rendező, akivel most dolgoztunk. Egy öreg kretén. Régebben mindenkit megdugott, akit lehetett, a felesége meg egy ilyen kis szürke ájtatos manó. Bejön a próbákra is, és átszellemlen pislog, mintha fogalma se volna, mit művelt a férje a háta mögött. Hogy éveken át csalta, fúvel-fával.

HANG Lehet, hogy nem tudja. Olyan azért gyakran van.
ANYA ... szóval, jön nekem ez a nő azzal, érted, állunk a büfében, és jön nekem azzal, hogy szoktam-e főzni. Főzni. És néz rám ilyen jelentőségteljes szemmel, hogy na, vajon szoktam-e. Merthogy férfi és nő között ez a legmagasabb rendű kapcsolat. A gyermek és az éték. Őrület.

HANG Szegénykém, ilyen hülyeségekkel tömte a fejedet. Mondtad neki, hogy milyen jól főzöl?

ANYA Á, minek. Szóval mondja nekem, hogy a főzést nem szabad elhanyagolni, mert férfi és nő között az a misztikus kapocs, meg a gyermek. Jókor mondta, tényleg, most, hogy szétköltöztünk... Az a pszichológusnő is folyton azt mondja, hogy a *gyermek*. Így, ezzel a hangsúllyal. Feláll a szór a hátamon.

HANG És mit mondtál neki?

ANYA A pszichológusnőnek?

HANG Nem, annak a másiknak.

ANYA Hát, ilyen ájtatos képet vágtam én is, valahogy így, és mondtam neki, hogy hát akkor bizony nincs más, meg kell főzni a gyermeket. És akkor tutira megvan a kapocs.

HANG Úristen! Ezt mondtad? Értette? Értette, ugye, hogy csak viccelsz?

ANYA Az?! Dehogyan értette. De legalább leszállt rólam. Nem tudom, mi a fenét keres a színházban. A férjét már biztos nem kell ellenőrizni, mert abból a libidón kívül már mindent kioperáltak... öreg, impotens trotty.

HANG Azt mondtad, megint fog rendezni.

ANYA .....

HANG Nem fog?

Anya hirtelen könnyezni kezd, aztán sírva fakad.

HANG Mi bajod van, kislányom?

ANYA A Mását... érted..., a Mását szerettem volna. Erre, bazdmeg, az Olgát se! Fel tudod ezt fogni, fel tudod fogni? Most akkor mi a franc lesz, én leszek akkor a Dada, vagy mi?

HANG Ne borulj ki ezen, kislányom. Nem vagy már tizennyolc éves. Negyvenévesen nem játszatsz kamaszlányokat.

- ANYA *(ordítva)* Nem vagyok negyven, harmincnyc vagyok! Nyugodtan lehettem volna Mása, és Olga is, az aztán végképp. Sőt. És a harmincnyc az *nem negyven*, hanem harmincnyc. A Kátai Klári pont velem egyidős. És nem, nem néz ki fiatalabbnak, így lóg a szemhéja, olyan, mint egy spániel, és ráadásul kövér is. Kövérebb nálam. Semmi indok nem volt rá, hogy ne én legyek Mása, és tudom, hogy a Sipos csak azért néz levegőnek, mert annak idején, amikor nyomult, akkor elhajtottam.
- HANG Jaj, kislányom, olyan rémes ez az egész színházi világ. Így kiborulni, hát nem ér ez ennyit! Hát számít ez? Én nem is csodálom, hogy szégyen Lalikámnak... pszichológushoz kell járnia.
- ANYA Miattam kell pszichológushoz járnia, mi? Azért, mert én szar anya vagyok, ugye? Egy idegbeteg, ugye? Vágd csak a pofámba, nyugodtan. Nem azért, mert az óvónő egy barom, és mert lopkodnak az oviban, neem, á, nem azért, hanem mert én rossz anyja vagyok. Mindenért én vagyok a felelős, mindenért, hát persze! Nem a hülye apja, aki ott sincs, ha meg ott van, akkor ül a gép előtt, neem, én, én, én!
- HANG Nem kell ennyire kiborulni. Én csak azt mondtam, hogy nem vagy már tizennyolc éves. Megkapsz majd valami más szerepet.
- ANYA Ja. Biztos. Blanche leszek *A vágy villamosából*.... Felfogod végre, hogy még Olga *se* lehettem? Felfogod ezt?
- HANG Az valamelyik a háromból? Én már nem emlékszem annyira, hogy melyik melyik.
- ANYA Jézusom, anya, te tényleg semmit nem értesz. Mindegy. Az a lényeg, az abszolút értelemben vett lényeg, hogy Lalika köszön-e vagy sem. Szépen, artikuláltan. Tényleg. Fókuszáljunk az életben a fontos dolgokra. Legközelebb majd fog, teszek róla.
- HANG Te, mondd, meglett neki végül az a kis játék, ami elveszett?
- ANYA A denevér? Dehoggy lett. Kint van a plakát, mondták is többen, hogy látták, sőt, valaki még az óvodai Facebook-csoportba is írt, hogy milyen édes az a rajz, de nincs meg. Most le kell tennem, mert be vagyok jelentve a kozmetikushoz. Megyek *szépülni*. Hátha ki tud hozni valamit belőlem. Talán pár év múlva bejelentkezhetek valami nagymama-szerepre. Szépen öregedni, mindenki folyton ezzel jön, ezt hajtogatják az idióta reklámokban is. Nem lehetne inkább rondán fiatalodni?
- HANG Te nem vagy még öreg. Ne felejts el majd szólani, ha lesz a bemutató. A negyven az nem sok.
- ANYA Harmincnyc... Csak harmincnyc! Szerintem te ezt direkt csinálod. Nem felejték. Persze, hogy szólok. Mindig szoktam. Mindjárt indulnom kell. Szia.
- HANG Szia. Vigyázz a Lalikámra is!

11. JELENET

Óvodai folyosó. Óvónő és Rendőr beszélgetnek. A kivetítőn középen egy biztonsági kamera kissé homályos felvétele látszik. A képen Anya lép ki az óvoda kerítésén, és közben fogja a gyereke, Lalika kezét. Mindkét alakot csak felülnézetből és elmosódva látjuk. A kapu félig nyitva, Anya lába mellett egy másik gyerek is áll.

ÓVÓNŐ Tessék, állok rendelkezésére. Ha nem baj, egy kicsit azért nyitva hagyom az ajtót. Nehogy baj legyen odabent. Hallgatom.

RENDŐR Észlelt valami különöset tegnap délután, amikor az esemény történt?

ÓVÓNŐ Nem. Illetve... a Lalika nagyon agresszív volt.

RENDŐR Máskor nem szokott... agresszív lenni?

ÓVÓNŐ De szokott. Mindig az. Verekszik. Nem nagyon szólnak rá otthon. Annak a kisfiúnak mindent lehet.

RENDŐR Tud valamit a baleset körülményeiről?

ÓVÓNŐ Én? Hogy tudnék, bent voltam a teremben. Csak fél öttől van gyűjtőcsoport, addig mindenki itt vár a helyén. Akkor még csak a Borikát meg a Verácskát vitték el, egyem a szívüket.

Számol az ujján.

Várjunk csak! Meg a Bendit is, mert a Bendikét hordják focira. De hát mi történt pontosan? Csak azt tudom, hogy szegény Kevinkét elütötték. És hogy eltört a gerince. Mondta a Gabi néni a Mókusból, hogy a gerince meg a lába is eltört. Kicsi csillagom, egyem a szívét. Mindenki leszaladt, de én nem hagyhattam itt őket, ugye, én csak azt tudom, hogy volt egy nagy fékezés, aztán meg jött a mentő. A Lalika lökte ki?

RENDŐR Semmi ilyesmiről nem tudunk. A szülő kilépett az intézmény kapuján a hozzá tartozó kiskorúval, és a nyitott kapun át a másik kiskorú is kilépett. Szükségünk lesz a biztonsági kamera felvételeire, hogy tisztábban lássunk.

ÓVÓNŐ Azt a vezetőnőtől kell kérni, nekem abba nincs beleszólásom. Én csak azt tudom mondani, ami rám tartozik. Én egyáltalán nem lennék meglepve, ha a Lalika lökte volna ki szegénykémet. Szerintem Anyuka észre se vette, mi van. Olyan, mint egy alvajáró. Hát persze, ha éjszaka dolgozik. Amikor más ember alszik. Mindig nyitva hagyja a kaput, és azon csodálkozom, hogy egyáltalán a saját gyerekéért nem felejt el jönni. Furcsa egy nő, az biztos. Művészlélek... Érti. Soha nem tudom, figyel-e egyáltalán. Olyan... zavarosnak tűnik.

RENDŐR Azt mindenesetre tisztáznunk kell, hogy hogyan került ki a kisfiú a teremből.

ÓVÓNŐ A Kevinke? Kikéredzkedett pisilni.

RENDŐR És önnek nem tűnt fel, hogy egy ideje nem ment vissza?

ÓVÓNŐ Nem. Azt hittem, kakil. Nem mentem utána. Középsőben már nem szoktuk ellenőrizni, hogy rendesen kitörlik-e. Egyedül vagyok tizenhat gyerekekkel.

- RENDŐR** Az intézmény falain belül mindenképpen felmerül a pedagógus felelőssége is.
- ÓVÓNŐ** Szerintem nem az intézmény falain belül ütötték el. Kiment a Lalikáékkal. Csak azt tudnám, miért.
- RENDŐR** Vagyis ön nem engedte el a másik szülővel?
- ÓVÓNŐ** Már hogy engedtem volna el! Csak akkor engedhetem el, ha az illető írásos engedélyt hoz előző nap, mindkét szülő aláírásával.
- RENDŐR** És ezek szerint ez nem történt meg.
- ÓVÓNŐ** Nem. Az a nő kivitte magával. Vagy nem tudom. Csak pisilni ment ki a Kevinke.
- RENDŐR** Tapasztalt aznap valami szokatlant a viselkedésében?
- ÓVÓNŐ** A Bartha Kevinében?
- RENDŐR** Nem, a másik szülő viselkedésében. Akivel a két gyerek távozott. Fogyasztott ön szerint valami... alkoholt vagy tudatmódosító szert?
- ÓVÓNŐ** Hát... azt én nem tudhatom. Szerintem még... az is belefér. Kizárni nem lehet. Nem látszott rajta nagyon, de amilyen életet ezek élnek... biztos hozzá van szokva az ilyen... szerekhez. Másképp ezt nem is lehetne csinálni. Éjszakázás, miegymás.
- RENDŐR** Szükség esetén tudna szakvéleményt adni arról, hogy a szülők hogyan viselték gondját a gyerekeknek? Hogy rendes ruhában járatják-e, nem-e volt alultáplált, hogy időben-e vitték el, ilyenek. Le tudná esetleg ezeket írni néhány mondatban?
- ÓVÓNŐ** Az édes, aranyos apuci, hát az jött, az mindig jön. De én úgy tudom, bár ez nem tartozik rám, hogy már nem is laktak együtt. Biztos apa nem bírta, de hát nem is lehet ezen csodálkozni. Neki teljesíteni kell, ugye, rendes foglalkozása van. Ügyvéd. Reggel fel kell kelnie, felöltöznie és szépen munkába menni, érti, mint nekem vagy magának.
- RENDŐR** A vezetőnőt merre találom?
- ÓVÓNŐ** Ott van az irodája a folyosó végén. Az az ajtó, amire az a teknősbéka van kiragasztva. Mert mindent ő visz a hátán, azért teknősbéka. Az nem csoport, csak a szülők mindig azt hiszik, hogy az is egy csoport. Azt lehet tudni, hogy ki ütötte el a Kevinkét?
- RENDŐR** Egy harmincas férfi. Ő volt az elkövető. Nevet nem mondhatok. Az édesapa szemben leparkolt, kiszállt az autóból, a gyerek meg meglátta, és átszaladt. Körül se nézett, egyenesen alárohant a Hondának.
- ÓVÓNŐ** Pedig mennyit foglalkozunk a közlekedésbiztonsággal! Idén is külön voltunk tanpályán, vittük a kis műanyag bicikliket. De hát úgy látszik, ez se elég. Ez itt az igazgatónő irodája, látja, itt a teknős. De be van csukva, benne van a kulcs. Nem kér addig egy kis tonhalas kenyeret? Itt az uzsonnás kocsi, fogyasszon egy kicsit!
- RENDŐR** Nem, köszönöm.
- ÓVÓNŐ** Vegyen nyugodtan, ezt már viszik vissza, azért van itt kint a kocsin.
- RENDŐR** Tényleg nem, köszönöm. Már az oviban is utáltam a halas kenyeret. Érdekes, később nem is láttam ilyet, szerintem csak az óvodákban adnak.
- ÓVÓNŐ** Nem szereti a halat?
- RENDŐR** Én? Dehogynem. Egy jó harcsapörkölt. Vagy halászlé! A süllő se rossz.

- ÓVÓNŐ** Nekem a ponty a csúcs, mondjanak akármit. Nem igaz, hogy iszapíze van. A busa meg egészséges. Állítólag az a legegészségesebb.
- RENDŐR** A busa nem rossz, azt én is szeretem. De az angolnát, azt meg nem enném. Semmi pénzért. Olyan, mint a kígyó. Egész jó ez a kenyér.
- ÓVÓNŐ** Na ugye. A gyerekek nem nagyon eszik, de ki van adva a közétkezésbe, hogy kell, a foszfor miatt.
- RENDŐR** A szürke harcsa, az a legjobb.

Elvesz egy újabb halkrémes kenyeret.

De tengeri halat ritkán veszünk. A feleségem egyszer látott egy műsort arról, hogy hogy termelik, vagyis nem termelik, azt tenyésztik, ugye? Hogy hogy tenyésztik a pangasiust, és azt mondta, olyat nem szabad venni, mert tele van higannyal. Mondjuk, addig se vettünk.

Elvesz még egy szendvicset.

- ÓVÓNŐ** Minden tele van már mindennel, az ember azt se tudja, mit egyen. Én is, az első gyereknél oda se figyeltem, ettem mindent összevissza, aztán semmi baja. A másodiknál meg... Még sajtot se mertem enni, mert addigra már összeolvastam mindent, és tessék, mégis beteg lett. Nem tudom, attól-e, de már kicsinek kiderült, hogy baja van. Lehetett tudni, sajnós.
- RENDŐR** *(majszol)* Mi baja van?
- ÓVÓNŐ** Á. *(Legyint.)* Izomsorvadás. Kapott kezeléseket, de ez olyan, ami progrediál. Így, halad előre. *(Szeletelve mutatja.)* Itt, a metró végállomásnál meg nincs egy rohadt lift. Meg rámpa se. Most, hogy negyven kiló szegénykém, nem is bírom őt levinni a kerekesszékel. Tizenkettő múlt októberben. A rendőrség nem csinálthat rámpát?
- RENDŐR** A csukát kifelejtettem. A csuka is nagyon jó. Csak jól kell elkészíteni. Hogy ne legyen zsíros.
- ÓVÓNŐ** Vegyen szalvétát! Na, visszajött az Ágika. Ő a mi teknősbékánk. Mert mindent ő visz a hátán.
- RENDŐR** Köszönöm, viszontlátásra. *(Törölgeti a kezét.)*
- ÓVÓNŐ** Ha bármiben segíthetek, igyekszem. Viszontlátásra.

12. JELENET

Képernyő, rajta totálban az Apa arca látható. A Hanggal, vagyis az anyósával társalog. Végig a férfi arcát látjuk a képernyőn.

- HANG** Remélem, hamarosan tisztázódik.
- APA** Azért annyira gyors nem lesz. Csütörtökön el tetszene tudni vinni Lalikát a nevelési tanácsadóba?
- HANG** Nem lehetne most az egyszer kihagyni?

APA Nem kéne. Lalika így is nagyon feszült. Nem érti, mi történik. Ha megtehetném, óvodába se vinném, de mindennap dolgozom. Elmagyarázom, hogy lehet bekapcsolni a kamerát, jó?

HANG Ne magyarázd el, nekem, fiam, jó így is. Holnap idehozhatod dél előtt. Csak a csütörtök... az nem olyan jó.

APA Ott. Ha le tetszik nézni, ott van egy ilyen jel, egy kamera. Mért, hova tetszik menni?

HANG Sehová... Csak... mit mondjak, rákérdeznek, hogy miért én hoztam?

APA Mire? Miért kérdeznének rá? Ezer gyerek jár oda, hol a nagyszülőkkel, hol a nagynénivel, a kutya nem törődik azzal, hogy ki hozza éppen a Lalikát.

HANG Szegény kislányom. Remélem, hamarosan tisztázódik ez az egész. A kisfiú apjával beszéltél?

APA Telefonáltam neki. Különben nem tudom, mit kellene megbeszélünk, egyáltalán, azt se értem, mi közünk van nekünk a balesethez. Hogy a szerencsétlen, lökött gyereke egyszer csak kirohan az útra. Lehet, hogy sose áll lábra. Nagyon úgy néz ki. Azt találta ki, hogy az Éva súgta oda neki, hogy mehet. Ez a legújabb. Hogy azért indult el, azért szaladt át. Megáll az eszem. Nyilván rettenet az apjától, fél, hogy őt fogják hibáztatni. Lehet, hogy verik is otthon. Kinézem abból a nagydarab, tetovált állatból.

HANG Hogy ő súgta! Ilyet! Ugyan már!

APA És mi van most a gyerekekkel, a hogy is hívják, Keve...?

APA Kevin. Eltört a gerince. Lebénult. Most legalábbis úgy néz ki.

HANG Úgy néz ki?

APA Úgy. Azt mondják az orvosok. Hogy *valószínűleg* béna marad. Ebbe kötöttek bele a szülők, hogy valószínűleg. Ahelyett, hogy kicsit utánajárnának a dolgoknak. Nem csak egy kórház van.

HANG De hát hogy szaladhatott ki? Lehet, hogy Évikém nem látta az autót?

APA Az apja akkor szállt ki az Audiból. Indult volna az óvoda kapujához, a Kevinke meg puff, átszaladt.

HANG Szegény Lalikám. Biztos nagyon megijedt, hogy ezt látta, kicsi csillagom. Nem csoda, ha bepisil.

APA Sokkal előbb pisilt be, és már nem szokott. Nem ettől volt. Köszönjük a csirkepörit.

HANG A gombát is megettétek? A gombát nem szabad sokáig őrizgetni.

APA Én ettem meg. Lalika nem szereti a gombát.

HANG Mondd, van neked... úgy értem nálad, ahol te most laksz... van ott valami tűzhely, vagy mikró?

APA Van tűzhelyem, igen, van, sőt, be is tudom kapcsolni, mi több, szoktam rajta melegíteni dolgokat, bár nem állítanám, hogy ebben teljeselem ki, de van, igen, van tűzhelyem, tudok gondoskodni magamról, ahogy a kedves lányáról is tudtam, ha már itt tartunk.

HANG Nem azt mondtam. Csak eddig mindent ő csinált, ezért kérdezem.

APA Hát *mindent* azért talán nem. Vacsorát meg ebédet igen. Néha. De pénzt azért én kerestem, legyünk már világosak. Nem mennék ebbe

most bele, de most is havi sokszázezerben van nekem ez a dolog. Hogy ő ott a színházban bohóckodik.

HANG

Nem bohóckodik.

APA

Jó, nem úgy értem, nem bohóckodik. De nem ebből élünk, ezzel azért nagyjából tisztában tetszik lenni. Remélem. Hogy bármekkora művész is, azért valamiből élni is kell. És hadd ne legyek már meg-hatva, hogy emellett időnként főzött is. Fantasztikus, de tényleg... azért kettőnk közül mégiscsak ő volt többet otthon.

HANG

Nem ezt mondtam.

APA

Na, ennek örülök, hogy nem ezt tetszett mondani, és még csak finoman se tetszett célozni rá, ez azért tapintatos. Teljesen berendeztem a lakást, Lalikának is van külön asztala, már az iskolára is jó lesz.

HANG

Akkor jól ellesztek pár napig, ugye? Vigyázz a Lalikára. Majd csak megoldódik.

APA

Hát csak oldódna. Miért tetszik annyiszor elmondani mindig, hogy vigyázzak Lalikára? Éva is állandóan ezt mondja. Mintha másnak az értékes tulajdona lenne, és kölcsönkapnám néhány napra. Egy baromi drága... Herendi cukortartó. Csak össze ne törjem. Persze, hogy vigyázok, hát hogy ne vigyáznék. Tegnap meghallgatták Kevinkét meg az apját is.

HANG

Kevinkét? De hát mit tud ő mondani? Ha el van törve a gerince... De... ezek szerint már jobban van, ha meg lehetett hallgatni. Akkor már jól van, nem?

APA

De. Marha jól van, csak egy icipicit lebévult, deréktól lefelé... Be akartunk menni meglátogatni, vinni valami ajándékot, de a szülők hallani se akarnak róla. Nem tudom, mi jár a fejükben, de nagyon el-lenségesek. Perrel fenyegetőznek. El tetszik akkor vinni csütörtökön a Lalikát?

HANG

Szegény kicsikém. De hát ha már nem pisil be, akkor minek vinni?

APA

Nem a bepisilés a fő baj. Nehéz az életünk. Az enyém is. Mindnyá-junké. Nyilván benne is van egy jó adag feszültség.

HANG

Csináltam egy kis rétest is, meg voltam reggel a piacon, és vettem süttőtököt is. Meg tudod melegíteni, ugye?

APA

Miért tetszik velem folyton úgy beszélni, mint valami életképtelen idiótával?

HANG

Jaj, meg ne sértődj, az ég szerelmére. Állandóan megsértődtök. Te is olyan ingerült vagy, fiam, én nem is értem. Csak kérdzem. Mert akkor viszek egy kis tököt is, meg mákos gubát. Lalika imádja. Meg rétest!

APA

Akkor a csütörtököt megbeszéltük ugye?

HANG

Meg, persze. Szegény kislányom. Meg szegény Lalika. Istenem, sze-génykéim. Amiatt a szerep miatt is, hogy nem ő lett a nem tudom, kicsoda, hogy kivolt. Borzasztó. Egyszer, emlékszem, az iskolai far-sangon is teljesen kiborult. Másodikban. Póréhagymának öltözött, és volt valami másik zöldség is. Nem is emlékszem, azt hiszem, talán karalábé. Igen, karalábé! Egy kövér kislány volt, Anitának hívták, látod, eszembe is jutott a neve, Anita volt. Miatta sírt, de hogy sírt, kiment a mosdóba, és ott bömbölt. Lefolyt a zöld festék a kis arcán.

APA Póréhagymának?
HANG Igen, imádta a póréhagymát, és betekertük őt zöld krepp-papírba, a fejére meg tettünk ilyen zöld szalagot körbe. De lehet, hogy nemcsak a karalábé miatt bukott ki, hanem mert megkérdezte tőle valaki, hogy akkor ő tavasztündér-e. Hogy sirt, édesem, zokogott. Szerinted felhívjam este?
APA Ma ne tessék hívni, játszik. Inkább holnap, tizenegy után.
HANG Vigyázz a Lalikára. És egyetek.

13. JELENET

Apa jobbról érkezik táskával. Anya a padon ül. Kivetítőn lakásbelső. Apa becsönget, Anya ajtót nyit.

ANYA Nemrég értem haza.
APA Jé, mekkora növény. Ez nem volt itt.
ANYA Fikusz. Megkérdezted?
APA Hadd mossak kezét. Meg pisilek.

Belép a kivetítő mögé. Csobogás.

ANYA Megkérdezted?
APA Mindjárt mondom.

Lehúzza a vécét, halljuk.

ANYA Mert a rendőrségen azt mondták, hogy...
APA Elvittem az összes papírt. És átnéztem egy kollégámmal, mert én nem értek annyira a büntetőügyekhez.
ANYA És? Mit mondott.

Apa leül mellé, egy halom papírt vesz elő.

APA Eshetőleges szándékkal elkövetett emberölési kísérlet.
ANYA Micsoda?!
APA Azért kísérlet, mert Kevinke nem halt meg.
ANYA De hát senki se akarta megölni! Baleset volt.
APA Ezt monddod te.
ANYA Miért, ki mond mást?
APA Kevinke szülei.
ANYA Szülei? Az anyja ott se volt.
APA Az óvónő felelőssége is felmerül. Foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés.
ANYA Na, kiderül, hogy a Magdi néni is sáros. Hoppá.
APA De ő azt vallotta, hogy csak vécére engedte ki a gyereket. Hogy vele-tek ment ki az épületből.

ANYA Nem figyeltem. Csak akkor vettem észre, amikor a kapunál voltunk.
APA Mért nem küldted vissza?
ANYA Mert... mert láttam, hogy pont jön az apja. Gondoltam... majd be-
 mennek együtt a cuccáért.
APA De az övé akkor is csak gondatlanság. A tiéd meg eshetőlegesen szán-
 dékkal elkövetett emberölési kísérlet.
ANYA Jézusom, mi az, hogy esetleges szándékkal?
APA Eshetőlegesen. (*Darálja.*) Magatartása lehetséges következményeit lát-
 ta, és azokba belenyugodott.
ANYA Mi?! Hogy láttam, hogy fog jönni egy Honda, és majd jól elüti?
APA Még jó, hogy nem egyenes szándék. Hogy egyenesen azt akartad, az
 még rosszabb lenne. Súlyosabb.
ANYA Ezt hogy érted?
APA El is ítélnének. Ötől tíz év.

Anya felpattan, járkálni kezd.

ANYA Ez nem lehet igaz. Ez egyszerűen nem lehet igaz. Beszélni kell velük.
 Biztos pénzt akarnak. Tőlünk! Ezek!
APA Azt csak polgári perben követelhetnének. Legjobb esetben is hanyag
 gondatlanság lesz. Ez azt jelenti, hogy az illető elmulasztotta a tőle
 elvárható figyelmet vagy körültekintést.
ANYA Ez nem lehet igaz. Keress nekem valami jó ügyvédet!
APA Ennél jobbat nem tudok. Ez nagyon jó. A legjobb. Tizenegyedik élet-
 évét be nem töltött személy sérelmére eshetőlegesen elkövetett em-
 berölési kísérlet.
ANYA Egy szót se értek abból, amit beszélsz. Nem tudnál egyszer az élet-
 ben úgy fogalmazni, hogy más is értse? Csak egyszer, ebben a kurva
 életben!
APA Szarul áll az ügy. Azt állítják, te küldted le az útra a gyereket.
ANYA Nem igaz! Azt mondtam neki, hogy várd meg apukádat, mindjárt
 jön, addig maradj szépen itt.
APA Ezt mondtad.
ANYA Ezt!

A kivetítőn megjelenik az óvodai biztonsági kamera fekete-fehér felvétele. A képen kissé felülről és hátulról látjuk Anya és Lalika alakját, amint kilépnek a kapun. Anya mellett a gyerek. Utána, amint nyílik a kapu, Anya mellett feltűnik egy másik gyerek is. Anya kinyitja a kaput, és egy pillanatra lehajol hozzá, miközben a kezét a hátára teszi. A gyerek ekkor hirtelen leszalad az úttestre. A felvétel újraindul, és folyamatosan ismétlődik.

APA A felvétel szerint éppen csak odahajoltál a gyerekekhez.
ANYA És?
APA Nem mondhattad azt, amit nekem az előbb, egy másodperc alatt!
ANYA Lehet, hogy nem így mondtam.
APA Hanem hogy?
ANYA Nem emlékszem. Másképp.

APA Találj ki valamit, egy... kétszavas mondatot, amit ennyi idő alatt elmondhattál.

Elkezdi összerendezni a papírokat.

ANYA Mi az, hogy találjak ki? Te nem hiszel nekem? Most komolyan, te tényleg azt hiszed, hogy én... képes lennék... hogy én... meg akartam... Hát ez nem igaz! Ezt nem hiszem el.

APA Nézd, ez a bírótól is függ. Szabad bizonyítási eljárás van. A bíróság tetszőleges eszközöket használhat fel. Tanúkihallgatás, helyszínelés, okozati bizonyítékok, felvételek megtekintése, egy csomó minden felmerülhet.

Mindent elrakott, becsukja a táskáját.

ANYA Egy szót se értek abból, amit beszélsz. Mindig is ez volt. Valójában soha egy büdös szót nem értettem abból, miket beszélsz.

APA Most mondom. Sok függ a bírótól, de nem túl rózsás a helyzet.

ANYA Most mit csináljak. Beszélni kellene velük.

APA Felesleges. Ez egy büntetőeljárás.

Anya mozdulatlanul ül.

APA Nekem el kell mennem. Anyád hányra hozza Lalikát?

ANYA Ötre. Elvitte tornára. Úristen. Úristen. A rohadt életbe. Még ez is.

Ökölrel üti a saját fejét.

APA Elfelejtettem, hogy holnap farsang.

APA És?

ANYA Lalika. Istenem, milyen egy szar anya vagyok! Szar anya. Teljesen elfelejtettem! Nincs jelmeze.

APA Találjatok ki valami egyszerűt. Legyen mondjuk... kalóz.

ANYA Szuper. A Kevinke eltört gerince után most vigyem be a gyereket fél szemmel... Ez most halál komoly?

APA Ja, ja, tényleg. Akkor... legyen... bohóc!

ANYA Nem lehet. Ő *denevér* akar lenni.

Apa égnek emeli a szemét.

APA Denevér?!

ANYA Hetek óta mondogatja. Én meg... elfelejtettem. Képes voltam elfelejtteni. Érted? Kiment a fejemből. Édes Istenem.

APA Adj rá valami feketét. Vagy beszéld le róla. Nem fognak örülni neki. Tudod... Nem kéne most... legyen Batman!

ANYA (*Dühösen néz.*) De ő nem Batman akar lenni, fogd már fel, hanem egy rendes, igazi denevér. Mint az az elveszett kis játék. Az nem ugyanaz.

APA Majdnem ugyanaz. Adj rá egy nagy, fekete pulóvert.
ANYA Nincs fekete pulóverem.
APA Vagy kabátot.
ANYA Kabátot? Felnőtt kabátot? Nincs fekete kabátom se. Csak... de azon ilyen piros minták vannak.
APA Nincs valami... fekete terítőd?
ANYA Nincs. Ez nem ravatalozó. Kétségtelen, kissé gyászos a hangulat, meg vannak gyertyák is, de azért nem az. Csak lecsuknak, de még nem haltam meg.
APA Akkor mondd azt, hogy belázasodott! Rátok fér egy kis pihenés.
ANYA De hát várja! Be akar öltözni! Nekem meg próbám van! Te!
APA Mi van?
ANYA Te, az a fekete izé. Tudod! Amit külön varrattál, mert amit a bíróságon adtak, abba a műszálasba mindig bebüdösödteél!
APA Nem büdösödtem be. Talár, úgy hívják. Az a neve, hogy talár.
ANYA Na, az. Nincs nálad?
APA A talárt nem adom oda!
ANYA Csak egy pillanatra! Legalább hadd nézzem meg.
APA De csak megnézed. Nem adom oda! Csak inspirációnak.

Anya rögtön elveszi a talárt, belebújik.

ANYA És akkor széttárja a szárnyát...
APA ... és olyan lesz, mint egy mutogatós bácsi.
ANYA Ki lehetne vágni kétoldalt a szárnyat.
APA Te hülye vagy. Ez nem játék! Add ide!
ANYA Úgyis már bolyhosodik... *(Nézegeti.)*
APA Tíz évig ebben nyerem minden peremet! Neked elment az eszed? Ez egy... ez egy munkaeszköz! Egy... jelkép! Az igazság jelképe! Te... semmibe veszed a... hivatásomat... a... Te... te... fel akarod darabolni az igazságot?
ANYA *(gúnyosan)* Te fel akarod darabolni az igazságot? Semmibe veszed a... Ha látnád magad! Édesem. Különbén is, azt mondtad, az Ügyvédi Kamaránál lehet bérelni. Egyszer azt mondtad.
APA Mikre emlékszel.
ANYA Szövegmemória! Amikor egyszer otthon felejtetted. Dugtunk reggel. Iszonyú nagyot dugtunk. És utána felhívtalak, hogy itthon hagytad.
APA Ki kell találnod valami rövid mondatot.

*Anya talárban járkal föl-alá.
 Apa mögé áll. Felemeli a kezét.*

APA És kell majd két nagy fül is. Az lehet zokniból.
ANYA Nahát! Tényleg. De okos vagy. Milyen okos vagy! Fekete zokniból.
ANYA Ide. Két nagy denevérfül. Valahogy fel kell varrni.

Apa felveszi a talárt, Anya odaáll mögé. Leveszi a lábáról a fekete zoknit és felteszi Apa fejére.

ANYA Várj itt.
APA Mire várjak? Le akarsz fényképezni?
ANYA Várj itt.
APA Mire készülsz? Anyád mindjárt jön a gyerekekkel.

A kivetítőn most a biztonsági kamera felvétele helyén egy szaladó kisgyerek árnyképe jelenik meg, denevérnek van öltözve. Repül át az úton.

ANYA (suttogva) Várj itt.

Feláll a padra, úgy hajol le a denevérhez.

ANYA Várj itt.
APA Csukjam be a szemem? Vagy csak várjak?
ANYA Várj itt. Ez az. Ez elég rövid. Ezt fogom mondani a bíróságon. Ezt mondtam Kevinnek is. Hogy várj itt.